A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2024. szeptember 5.*

„Fellebbezés – Állami támogatások – Valamely labdarúgóklub számára addig más klub által igazolt játékos leszerződtetését lehetővé tevő állami támogatással kapcsolatos panasz – Ez utóbbi, nonprofit egyesület formájában létrehozott klub »*sociója*« által benyújtott panasz – Az Európai Bizottságnak a panasz benyújtására jogosító »érdekelt fél« jogállás hiányát megállapító határozata – (EU) 2015/1589 rendelet – Az 1. cikk h) pontja – Az »érdekelt fél« és a »személy, akinek érdekeit a támogatás nyújtása érintheti« fogalma”

A C-224/23. P. sz. ügyben,

Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (PBL) (székhelye: Bron [Franciaország]),

Issam Abdelmouine (lakóhelye: Párizs [Franciaország])

(képviseli őket: J. Branco avocat)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2023. április 11-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: C.-M. Carrega és B. Stromsky, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök, F. Biltgen, N. Wahl, J. Passer (előadó) és M. L. Arastey Sahún bírák,

főtanácsnok: T. Ćapeta,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2024. március 21-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: francia.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésükben a Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (PBL) és Issam Abdelmouine az Európai Unió Törvényszéke 2023. február 8-i PBL és WA kontra Bizottság ítéletének (T-538/21, EU:T:2023:53; a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kérik, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a Paris Saint-Germain labdarúgóklub részére nyújtott állítólagos állami támogatással kapcsolatban benyújtott panasz állásáról szóló, 2021. szeptember 1-jei COMP/C.4/AH/mdr 2021(092342) bizottsági határozat (SA.64489) megsemmisítésére irányuló keresetüket.

Jogi háttér

2 Az [EUMSZ] 108. cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (kodifikált szöveg) (HL 2015. L 248., 9. o.) (32) és (33) preambulumbekezdése kimondja:

„(32) A panaszbejelentések az uniós állami támogatásokra vonatkozó szabályok megsértésével kapcsolatos lényegi információforrásnak tekinthetők. A Bizottsághoz benyújtott panaszok minőségének biztosítása és egyúttal az átláthatóság és a jogbiztonság érdekében helyénvaló megállapítani azokat a feltételeket, amelyeknek minden panasznak meg kell felelnie annak érdekében, hogy a Bizottság számára a feltételezett jogellenes támogatással kapcsolatos információforrásnak minősüljön, és előzetes vizsgálat elindításához vezessen. Az e feltételeknek meg nem felelő panaszokat általános piaci információnak kell tekinteni, és azok nem vezetnek szükségszerűen hivatalból történő vizsgálatindításhoz.

(33) A panaszt benyújtó felektől meg kell követelni annak igazolását, hogy az [EUMSZ] 108. cikke (2) bekezdésének és e rendelet 1. cikke h) [pontjának] értelmében érdekelt felek. Arra is kötelezni kell őket, hogy a Bizottság által végrehajtási rendelkezésben megállapított űrlapon nyújtsanak be meghatározott mennyiségű információt. Annak érdekében, hogy ne rettentse el az esetleges panaszosokat a panasz benyújtásától, az ilyen végrehajtási rendelkezésnek figyelembe kell vennie azt, hogy a panasz benyújtása ne legyen terhes az érdekelt fél számára.”

3 A 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontja előírja, hogy e rendelet alkalmazásában az „érdekelt fél” „olyan tagállam vagy személy, vállalkozás vagy vállalkozások társulása, amelyek, illetve akinek érdekeit a támogatás nyújtása érintheti, különösen a támogatás kedvezményezettje, a versenytárs vállalkozások és a szakmai szövetségek.”

4 Az említett rendelet „Vizsgálat, információkérési és információnyújtási rendelkezés” című 12. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A 24. cikk sérelme nélkül a Bizottság saját kezdeményezésére bármilyen forrásból származó, feltehetően jogellenes támogatásra vonatkozó információt megvizsgálhat.

A Bizottság indokolatlan késedelem nélkül megvizsgál minden, az érdekelt felek által a 24. cikk (2) bekezdése alapján benyújtott panaszt, és biztosítja, hogy az érintett tagállam teljes körű és rendszeres tájékoztatást kapjon a vizsgálat alakulásáról és eredményéről.”

5 Ugyanezen rendeletnek „Az érdekelt felek jogai” című 24. cikke kimondja:

„(1) Bármely érdekelt fél nyújthat be észrevételt […] miután a Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárás megkezdéséről határozatot hozott. Valamennyi érdekelt fél, aki észrevételt nyújtott be, és az egyedi támogatás bármely kedvezményezettje, kézhez kapja a Bizottság […] határozatának egy példányát.

(2) Bármely érdekelt fél panaszt nyújthat be annak érdekében, hogy feltételezett jogellenes támogatásról vagy támogatással való feltételezett visszaélésről tájékoztassa a Bizottságot. E célból az érdekelt fél megfelelő módon kitölti a[z] […] űrlapot, és megad minden abban kért kötelező információt.

[…]”

A jogvita előzményei

6 A jogvita előzményeit, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítéletben kifejtette, a következőképpen lehet összefoglalni.

7 A PBL egy egyesület, amelynek célja a Barcelonában (Spanyolország) székhellyel rendelkező, nonprofit egyesület formájában létrehozott hivatásos labdarúgóklub, a Fútbol Club Barcelona (a továbbiakban: FCB) „szurkolói összefogása”.

8 Abdelmouine a PBL egyik tagja. 2020. március 3-a óta az FCB „*socio*” (hozzájárulást fizető tag) jogállásával is rendelkezik.

9 2021. augusztus 8-án Lionel Messi, az FCB-vel szerződésben álló labdarúgó-játékos bejelentette e klubtól való távozását és a Párizsban (Franciaország) székhellyel rendelkező hivatásos labdarúgóklub, a Saint-Germain Football Clubhoz (PSG) való szerződését.

10 Ugyanezen a napon Abdelmouine panaszt nyújtott be a Bizottsághoz, amelyben egyrészt tájékoztatta ezen intézményt egy olyan feltételezett támogatásról, amely lehetővé tette a PSG számára Messi leszerződtetését, másrészt pedig arra kérte a Bizottságot, hogy az EUMSZ 116. cikk alapján fogadjon el intézkedéseket.

11 2021. szeptember 1-jén a Bizottság levélben fordult Abdelmouine-hez, amelyben lényegében kifejtette, hogy Abdelmouine-t nem lehet a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett „érdekelt félnek” minősíteni, és következésképpen a PSG-nek nyújtott feltételezett támogatással kapcsolatban szolgáltatott információk nem tekinthetők az e rendelet 24. cikkének (2) bekezdése szerinti panasznak.

A Törvényszék előtti kereset és a megtámadott ítélet

12 A Törvényszék Hivatalához 2021. szeptember 24-én benyújtott keresetlevelükkel a PBL és Abdelmouine (a továbbiakban együtt: fellebbezők) keresetet indítottak egyrészt az e levélben foglalt, Abdelmouine-t a 2015/1589 rendelet értelmében a Bizottsághoz panasz benyújtására jogosult érdekelt félként el nem ismerő határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítése, másrészt pedig kötelezések elrendelése iránt.

13 A 2022. október 18-án tartott tárgyalás napján a fellebbezők továbbá e bíróság eljárási szabályzata 85. cikkének (3) bekezdése alapján bizonyítékokat nyújtottak be a Törvényszék Hivatalához.

14 A megtámadott ítélet 9–13. pontjában a Törvényszék azzal az indokkal utasította el a fellebbezők második, kötelezések elfogadására irányuló kereseti kérelmét, hogy nem rendelkezik hatáskörrel ilyen kötelezések elrendelésére.

15 A fellebbezőknek a vitatott határozat megsemmisítésére irányuló első kereseti kérelmét illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 14–18. pontjában azt állapította meg, hogy azt mint részben elfogadhatatlant el kell utasítani annyiban, amennyiben az arra vonatkozott, hogy a Bizottság a vitatott határozatban a PBL-t figyelmen kívül hagyta. E tekintetben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy nem bizonyított, hogy a PBL csatlakozott az Abdelmouine által benyújtott, e határozat tárgyát képező panaszhoz, így ez utóbbit kellett az egyetlen panaszosnak tekinteni. Ennélfogva e kereseti kérelmet érdemben csak annyiban vizsgálták meg, amennyiben az az FCB „*sociójaként*” eljáró Abdelmouine által ily módon benyújtott panasz kezelésére vonatkozott.

16 Az ügy érdemét illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 19. és 20. pontjában úgy ítélte meg, hogy az említett kereseti kérelem alátámasztására a fellebbezők a 2015/1589 rendelet 1. cikke h) pontjának megsértésére alapított egyetlen jogalapra hivatkoztak, amely maga két részből áll.

17 Ami a tények téves jogi minősítésére alapított első részt illeti, a Törvényszék a megtámadott ítélet 22–47. pontjában lényegében azt állapította meg, hogy a fellebbezők által annak igazolása érdekében hivatkozott különböző érdekeket, hogy Abdelmouine-t az FCB „*sociója*” minőségében a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett „érdekelt félnek” kellett minősíteni, némelyikük esetében nem bizonyították, a többi esetében pedig „kizárólag általános vagy közvetett” jellegűek voltak. Ezen indokok alapján e bíróság arra a következtetésre jutott, hogy Abdelmouine nem tekinthető ilyen „érdekelt félnek”.

18 Ami a tények téves értékelésére alapított második részt illeti, a Törvényszék a megtámadott ítélet 48–53. pontjában azt azzal az indokkal utasította el, hogy hatástalan volt, miután lényegében megállapította, hogy az azon indokolás pusztán példálózó és így járulékos részére vonatkozik, amelyre a Bizottság a vitatott határozatban az Abdelmouine által benyújtott panasz állásáról szóló döntést alapította.

19 Továbbá a Törvényszék a megtámadott ítélet 54–57. pontjában úgy ítélte meg, hogy nem szükséges határozni a fellebbezők által a tárgyalás napján előterjesztett bizonyítékok elfogadhatóságáról, mivel azok egyáltalán nem relevánsak különösen a keresetük elfogadhatóságának és megalapozottságának értékelése szempontjából.

20 Ezen indokok összességére tekintettel a Törvényszék elutasította a keresetet.

A felek kérelmei

21 A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és lényegében

– adjon helyt az első fokon előterjesztett kereseti kérelmeknek.

22 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

23 Fellebbezésük alátámasztása érdekében a fellebbezők lényegében hat jogalapra hivatkoznak.

Az első jogalapról

A felek érvei

24 A megtámadott ítélet 14–18. pontjára vonatkozó első jogalapjukban, amely lényegében két részből áll, a fellebbezők azt vitatják, hogy a Törvényszék mint részben elfogadhatatlant elutasította a vitatott határozat megsemmisítésére irányuló első kereseti kérelmüket.

25 E jogalap első részében lényegében azt állítják, hogy ellentétben azzal, amit a Törvényszék a szóban forgó pontokban megállapított, az e bírósághoz a tárgyalás napján általuk előterjesztett bizonyítékok megfelelően bizonyítják, hogy a PBL csatlakozott az Abdelmouine által benyújtott panaszhoz, és a Bizottság tudott erről a helyzetről a vitatott határozat elfogadásakor.

26 Az említett jogalap második részében arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék mindenképpen figyelmen kívül hagyta azt az ítélkezési gyakorlatát, amely szerint abban az esetben, ha több személy nyújt be megsemmisítés iránti keresetet, úgy kell tekinteni, hogy e személyek egyike kereshetőségi jogának megállapítása elegendő e kereset egészének elfogadhatóságához, és ezért szükségtelenné teszi a többi érintett személy kereshetőségi jogának vizsgálatát. A fellebbezők szerint ugyanis ezen ítélkezési gyakorlatra tekintettel e bíróságnak az első kereseti kérelmüket teljes egészében elfogadhatónak kellett volna nyilvánítania.

27 A Bizottság vitatja a jogalap első részének elfogadhatóságát és második részének megalapozottságát.

A Bíróság álláspontja

28 A jelen jogalap első részét illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából egyrészt az következik, hogy kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel a releváns tények és az elé terjesztett bizonyítékok megállapítására és értékelésére. Ezeknek a tényeknek és bizonyítékoknak az értékelése – az elferdítésüket kivéve – tehát nem jogkérdés, amelyet a fellebbezés vizsgálata keretében a Bíróságnak felül lehetne vizsgálnia. Az elferdítésen alapuló érv kivételével ebben a keretben az ezen értékelést megkérdőjelező valamennyi érvet ennélfogva mint elfogadhatatlant el kell utasítani (lásd ebben az értelemben: 2023. szeptember 21-i China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products és társai kontra Bizottság ítélet, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 157. és 158. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 Másrészt ha az egyik fél a bizonyítékoknak a Törvényszék általi elferdítésére hivatkozik, akkor az EUMSZ 256. cikk, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdése és a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontja alapján pontosan meg kell jelölnie a Törvényszék által elferdített bizonyítékokat, és bizonyítania kell azokat a hibákat, amelyek a Törvényszéket ehhez az elferdítéshez vezették. Egyébiránt az említett elferdítésnek nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése (2023. szeptember 21-i China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products és társai kontra Bizottság ítélet, C-478/21 P, EU:C:2023:685, 219. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

30 A jelen ügyben ebből az következik, hogy a jelen fellebbezés keretében a tények elferdítését e tekintetben nem állító és nem is bizonyító fellebbezőknek elfogadhatatlan a Törvényszék azon megállapításaira vonatkozó vitatása, amely szerint lényegében nem nyert bizonyítást, hogy a PBL csatlakozott az Abdelmouine által a Bizottsághoz benyújtott és a vitatott határozat tárgyát képező panaszhoz.

31 Továbbá a fellebbezők által a Bíróság elé terjesztett érvek a jelen ítélet 29. pontjában hivatkozott feltételek mellett nem teszik lehetővé annak megállapítását, és még kevésbé annak bizonyítását, hogy a Törvényszék elferdítette a tárgyalás napján hozzá benyújtott bizonyítékokat, mivel ilyen elferdítést végeredményben formálisan nem is állítottak. Az egyetlen konkrét bizonyíték ugyanis, amelyre a fellebbezők e tekintetben hivatkoznak, a Bizottság egy elektronikus levele, amely – a fellebbezők állításával ellentétben – nem arra vonatkozik, hogy ezen intézmény a PBL-től származó panaszt kapott, hanem éppen ellenkezőleg, hogy az említett intézménynek nincs birtokában ilyen panasz. Egyebekben a fellebbezők megcáfolhatatlan, általános vagy kellően alá nem támasztott érvek hivatkozására szorítkoznak.

32 Az említett jogalap második részét illetően meg kell állapítani, hogy a fellebbezők megalapozatlanul róják fel a Törvényszéknek, hogy figyelmen kívül hagyta azt az ítélkezési gyakorlatát, amely szerint abban az esetben, ha több személy nyújt be megsemmisítés iránti keresetet, úgy kell tekinteni, hogy e személyek egyike kereshetőségi jogának megállapítása elegendő e kereset egészének elfogadhatóságához, és ezért szükségtelenné teszi a többi szóban forgó személy kereshetőségi jogának vizsgálatát.

33 A megtámadott ítélet 14–18. pontjában ugyanis a Törvényszék nem a PBL kereshetőségi jogáról, hanem a fellebbezők vitatott határozat megsemmisítésére irányuló első kereseti kérelmének elfogadhatóságáról határozott. E tekintetben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy e kereseti kérelem kizárólag annyiban elfogadható, amennyiben az ezen Abdelmouine által benyújtott panasz elbírálásáról szóló bizottsági határozat tartalmát vitatja. Ezzel összefüggésben e bíróság a jelen ítélet 15., 30. és 31. pontjában hivatkozott indokok alapján mint elfogadhatatlant elutasította az említett kereseti kérelmet annyiban, amennyiben az lényegében azt kifogásolta, hogy a vitatott határozatban figyelmen kívül hagyták azt az állítólagos körülményt, miszerint a PBL csatlakozott az Abdelmouine által benyújtott panaszhoz.

34 Márpedig ebben az összefüggésben a felperesek által hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak – a tárgyára és hatályára tekintettel – egyáltalán nem volt jelentősége.

35 Következésképpen az első jogalapot mint részben elfogadhatatlant és részben megalapozatlant el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

36 Második jogalapjukban a fellebbezők lényegében azt állítják, hogy a Törvényszék nem teljesítette kötelezettségeit azzal, hogy a megtámadott ítéletben nem bírálta el a keresetlevelükben szereplő két jogalap egyikét, amely az EUMSZ 116. cikk megsértésére vonatkozott.

37 A Bizottság vitatja ezen érvelés megalapozottságát.

A Bíróság álláspontja

38 Amint az a megtámadott ítélet 9–13. pontjából következik, a Törvényszék megállapította, hogy nem rendelkezik hatáskörrel a fellebbezők arra irányuló második kereseti kérelmének elbírálására, hogy a Törvényszék kötelezze a Bizottságot az ezen intézményt különösen az EUMSZ 116. cikk alapján megillető hatáskörök gyakorlására.

39 Márpedig e hatáskör hiányára vonatkozó megállapítás, amelyet a fellebbezés nem kifogásol, és amely végeredményben a Törvényszék által a megtámadott ítéletben kifejtett okokból nem tartalmaz téves jogalkalmazást, kizárta, hogy e bíróság bármilyen módon megvizsgálja bármely olyan jogalap elfogadhatóságát vagy megalapozottságát, amelyet a fellebbezők a szóban forgó kereseti kérelem alátámasztására előterjeszthettek. Az említett megállapítás tehát hallgatólagosan, de szükségszerűen igazolja, hogy az említett bíróság a megtámadott ítéletben nem bírálta el a fellebbezők állítása szerint a bíróság elé előterjesztett EUMSZ 116. cikk megsértésére alapított érveket.

40 Következésképpen a második jogalap megalapozatlan.

A harmadik jogalapról

A felek érvei

41 A megtámadott ítélet 22–47. pontjára vonatkozó harmadik jogalapjukban a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék elutasította a 2015/1589 rendelet 1. cikke h) pontjának megsértésére alapított megsemmisítési jogalapjuk első részét.

42 Először is arra hivatkoznak, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az „érdekelt fél” fogalmát, amelyre e rendelkezés utal, tágan határozták meg, mivel az személyek meghatározatlan körére terjed ki, minden olyan személyt magában foglalva, akinek az érdekeit a támogatás nyújtása érintheti abban az értelemben, hogy e támogatás konkrét hatást gyakorolhat a helyzetére.

43 Másodszor, a jelen ügyben a fellebbezők mindenekelőtt megjegyzik, hogy a vitatott határozat tárgyát képező panasz által megkérdőjelezett feltételezett támogatás álláspontjuk szerint olyan támogatás, amelynek kedvezményezettje a Franciaországban székhellyel rendelkező hivatásos labdarúgóklub PSG volt, és amely a spanyolországi székhellyel rendelkező versenytárs labdarúgóklub FCB-nek okozott kárt.

44 Továbbá azt állítják, hogy e támogatás már konkrét negatív hatást gyakorolt, és mindenképpen azt gyakorolhat nemcsak az FCB, hanem – figyelemmel a nonprofit egyesületi szerkezetre, valamint az egyesület igen sajátos tevékenységeire – az annak tulajdonával rendelkező és az irányítását, döntéseit és tevékenységeit demokratikusan ellenőrző „*sociók*” gazdasági, pénzügyi és jogi helyzetére is.

45 Végül a fellebbezők lényegében arra hivatkoznak, hogy mind a Bizottság, mind pedig a Törvényszék előtt egyértelműen, pontosan és alaposan kifejtették azokat a különböző okokat, amelyek miatt úgy kellett tekinteni, hogy az FCB „*sociója*” minőségében, és figyelembe véve a kifejezetten e jogálláshoz kapcsolódó, az FCB alapszabályában meghatározott jogokat, jogköröket és kötelezettségeket, Abdelmouine olyan személy, akinek nem vagyoni, vagyoni és gazdasági érdekeit, valamint a konkrét helyzetét a panaszában kifogásolt támogatás nyújtása érintheti.

46 Harmadszor és utolsósorban a fellebbezők lényegében azt állítják, hogy az az érvelés, amelynek alapján a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság jogosan tagadta meg Abdelmouine „érdekelt fél” jogállását, több tekintetben is téves jogalkalmazást tartalmaz.

47 Először is, a Törvényszék az „érdekelt fél” fogalmának indokolatlanul megszorító értelmezését fogadta el, amikor a korábbi ítélkezési gyakorlata alapján és a Bíróság erre vonatkozó ítélkezési gyakorlata hiányában kizárta, hogy az „általános” mellett „közvetett” érdekek is elegendők lehessenek az arra hivatkozó személy „érdekelt fél” minőségének megállapításához.

48 Másodszor, a Törvényszék ezen indokolatlanul megszorító értelmezés alapján jogilag tévesen minősítette a tényeket, valamint mérlegelési hibákat követett el arra a következtetésre jutva, hogy a fellebbezők által Abdelmouine „érdekelt fél” minőségének bizonyítása érdekében hivatkozott különböző érdekek részben nem kellően alátámasztottak, egyebekben pedig „pusztán általánosak és közvetettek”.

49 Válaszul a Bizottság először is arra hivatkozik, hogy a Bíróságnak az „érdekelt fél” fogalmára vonatkozó ítélkezési gyakorlatát a Törvényszék ítélkezési gyakorlatához hasonlóan úgy kell értelmezni, hogy ahhoz, hogy ennek lehessen tekinteni, nem elegendő „pusztán általános vagy közvetett” érdekekre hivatkozni.

50 Másodszor, a fellebbezők nagyrészt a Törvényszék előtt előadott érveik megismétlésére és az e bíróság által végzett értékelések megkérdőjelezésére szorítkoznak, anélkül azonban, hogy bármilyen elferdítés fennállására hivatkoznának. E tekintetben a jogalapjuk elfogadhatatlan.

51 Harmadszor és utolsósorban a fellebbezők egyetlen érve sem enged arra következtetni, hogy a Törvényszék jogilag tévesen minősítette a tényeket. Ellenkezőleg, a Bíróság és a Törvényszék vonatkozó ítélkezési gyakorlatának fényében meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vitatott határozat nem jogellenes annyiban, amennyiben a fellebbezők által elé terjesztett érvekre és bizonyítékokra tekintettel Abdelmouine „érdekelt fél” jogállását megtagadta.

A Bíróság álláspontja

52 Harmadik jogalapjukban a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a vitatott határozat jogszerűségének felülvizsgálata során, amennyiben a Bizottság abban megtagadta Abdelmouine-től a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett „érdekelt fél” jogállást. Lényegében e bíróság egyrészt e fogalom jogilag téves értelmezésére

tekintettel végezte el ezt a felülvizsgálatot. Ennek alapján másrészt az említett bíróság jogi minősítési és ténybeli értékelési hibákat követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy Abdelmouine nem bizonyította azokat az okokat, amelyek miatt őt ilyen érdekelt félnek kellett tekinteni.

53 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontja pontosítja, hogy az „érdekelt fél” e rendeletben szereplő, a Bíróságnak az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében foglalt „érintett fél” fogalomra vonatkozó ítélkezési gyakorlatát kodifikáló fogalmába beletartozik az „olyan tagállam vagy személy, vállalkozás vagy vállalkozások társulása, amelyek, illetve akinek érdekeit a támogatás nyújtása érintheti, különösen a támogatás kedvezményezettje, a versenytárs vállalkozások és a szakmai szövetségek” (2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet, C-284/21 P, EU:C:2023:58, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

54 Továbbá, amint az az említett rendelet 24. cikkéből következik, az „érdekelt fél” jogállás lehetővé teszi az ezzel rendelkező személy számára bizonyos eljárási jogok gyakorlását, amelyek magukban foglalják azt a jogot, hogy panaszt nyújtson be annak érdekében, hogy feltételezett jogellenes támogatásról vagy támogatással való feltételezett visszaélésről tájékoztassa a Bizottságot, hogy észrevételt nyújtson be, miután a Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárás megkezdéséről határozatot hozott, és ha e személy ilyen észrevételt nyújtott be, kézhez kapja a Bizottság határozatának egy példányát az eljárás végén.

55 Ezzel összefüggésben ugyanezen rendelet 12. cikke (1) bekezdésének második albekezdése többek között arra kötelezi a Bizottságot, hogy indokolatlan késedelem nélkül megvizsgáljon minden, az érdekelt felek által a 24. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott panaszt.

56 Végül az e jogokat, illetve e kötelezettséget előíró rendelkezések végrehajtása – amint az a 2015/1589 rendelet (33) preambulumbekezdéséből kitűnik, amelynek fényében e rendelkezéseket értelmezni kell – megköveteli, hogy a Bizottsághoz panaszt benyújtó személy e panaszban igazolja, hogy e rendelet 1. cikke h) pontja értelmében érdekelt fél.

57 Másodszor, a 2015/1589 rendelet 1. cikke h) pontjának egyértelmű megfogalmazásából az következik, hogy az „érdekelt fél” e fogalma nem csupán a tagállamokat, a panasz által megkérdőjelezett feltételezett támogatás kedvezményezettjét vagy kedvezményezettjeit, az e kedvezményezettel vagy kedvezményezettekkel versenytárs vállalkozásokat, valamint az érdekelt szakmai szövetségeket foglalja magában. A jogi vagy természetes személyek e meghatározott kategóriáin túl ugyanis az említett fogalom magában foglal minden olyan más személyt is, akinek az érdekeit a támogatás nyújtása érintheti.

58 E tekintetben az „érdekelt fél” fogalma – amint az a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik – a címzettek meghatározatlan körére terjed ki, amelybe minden olyan személy beletartozhat, aki arra hivatkozik, hogy az érdekeit érintheti valamely feltételezett támogatás nyújtása (1984. november 14-i Intermills kontra Bizottság ítélet, 323/82, EU:C:1984:345, 16. pont; 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet, C-284/21 P, EU:C:2023:58, 59. és 60. pont), feltéve azonban, hogy e személy a jogilag megkövetelt módon bizonyítja, hogy teljesülnek az ahhoz szükséges követelmények, hogy őt ennek lehessen tekinteni, és különösen, hogy e feltételezett támogatás konkrét hatást gyakorolhat a helyzetére (lásd ebben az értelemben: 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet, C-284/21 P, EU:C:2023:58, 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

59 E célból annak a személynek, aki az „érdekelt fél” jogállásra hivatkozik egy adott esetben, a jogilag megkövetelt módon igazolnia kell először is, hogy a feltételezett támogatás nyújtása önmagában érintheti az érdekeit, kizárva minden más magatartást vagy minden más intézkedést, különösen minden olyan jogilag elkülönülő intézkedést, amelyet az e támogatást nyújtó tagállam hozhatott, még akkor is, ha az ilyen intézkedés ténylegesen az említett támogatáshoz kapcsolódik. Ha valamely támogatás bizonyos feltételei e tekintetben olyan elválaszthatatlanul összefüggenek a támogatás céljával, hogy nem volna lehetséges azokat külön-külön vizsgálni, csak ebben az esetben lehet ezen elválaszthatatlan feltételekre hivatkozni abból a célból, hogy a szóban forgó személy „érdekelt fél” minőségét igazolják (lásd ebben az értelemben: 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet, C-284/21 P, EU:C:2023:58, 81., 97–99., 103. és 106. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2023. december 14-i, CAPA és társai kontra Bizottság, C-742/21 P EU:C:2023:1000, 40., 79., 93. és 95. pont).

60 Másodszor, e személynek a jog által megkövetelt módon igazolnia kell, hogy az „ő”, vagyis a saját személyével összefüggő érdekeit érintheti a feltételezett támogatás nyújtása (lásd ebben az értelemben: 2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítélet, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 64. pont; 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet, C-284/21 P, EU:C:2023:58, 60. pont).

61 Mindemellett ez a követelmény nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy bizonyos típusú jogi személyek, mint az érdekképviseleti szervezeti vagy egyesületi formában létrehozott jogi személyek olyan csoport- vagy általános érdekeket érvényesítsenek, mint a kollektív tárgyalások keretében valamely munkavállalói érdekképviseleti szervezet tagjai érdekeinek előmozdítása vagy védelme, vagy az abban álló közérdek, hogy valamely sportlétesítményt mind az amatőr, mind a hivatásos sportolók hozzáférését biztosító gazdasági körülmények között üzemeltessék, amennyiben az ilyen érdekek e jogi személyek tevékenységi köréhez tartoznak és így egybeesnek ezek személyes érdekével (lásd ebben az értelemben: 2009. július 9-i 3F kontra Bizottság ítélet, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 33., 45., 46., 52., 57–59., 65. és 104. pont; 2021. szeptember 2-i Ja zum Nürburgring kontra Bizottság ítélet, C-647/19 P, EU:C:2021:666, 59., 64., 66. és 67. pont).

62 Harmadszor, amint arra a főtanácsnok az indítványának 72. és 74. pontjában rámutatott, a szóban forgó személynek a jogilag megkövetelt módon igazolnia kell, hogy a feltételezett támogatás nyújtásának ténylegesen, de legalábbis valószínűleg konkrét hatása lesz a saját érdekeire (2022. április 7-i Solar Ileias Bompaina kontra Bizottság ítélet, C-429/20 P, EU:C:2022:282, 35. pont; 2023. január 31-i Bizottság kontra Braesch és társai ítélet, C-284/21 P, EU:C:2023:58, 60. pont), kimutatva mind magát a tényleges vagy potenciális hatást, mind ennek a szóban forgó támogatás nyújtásával fennálló okozati összefüggését (lásd ebben az értelemben: 2022. április 7-i Solar Ileias Bompaina kontra Bizottság ítélet, C-429/20 P, EU:C:2022:282, 43. pont).

63 Harmadszor, a jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott ítélet 22–47. pontjában a Törvényszék lényegében úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a vitatott határozatban helyesen vélte úgy, hogy a fellebbezők által annak igazolása érdekében hivatkozott különböző érdekek, hogy Abdelmouine-t az FCB „*sociója*” minőségében a panaszában foglalt feltételezett támogatásra tekintettel „érdekelt félnek” kell tekinteni, némelyikük tekintetében nem bizonyítottak, a többi tekintetében pedig „pusztán általános és közvetett” jellegűek.

64 A Törvényszék e következtetése négyféle indokon alapul. A megtámadott ítélet 29–31. pontjában ugyanis e bíróság a fellebbezők első érvére válaszul úgy ítélte meg, hogy az általuk benyújtott bizonyítékok nem igazolják, hogy az FCB Abdelmouine-hoz hasonló „*sociójának*” pénzügyi felelőssége megállapítható e klub veszteségei esetén, és ezen a címen közvetlen vagyoni érdeke

fűződik ez utóbbi pénzügyi helyzetének megóvásához. Ezen ítélet 32–34. pontjában az említett bíróság a felperesek második érvére válaszul megállapította, hogy valamely sport, mint a labdarúgás és értékeinek védelmére vonatkozó közérdekre egy Abdelmouine-hez hasonló természetes személy érvényesen nem hivatkozhat annak igazolása érdekében, hogy „érdekelt fél”. Az említett ítélet 35–38. pontjában a Törvényszék – nem kellően egyértelmű és pontos jellege miatt – mint elfogadhatatlant elutasította a fellebbezők harmadik érvét, amely lényegében Abdelmouine személyhez és az egyesülés szabadságához való jog védelméhez fűződő érdekén alapult. Ugyanezen ítélet 39–45. pontjában a Törvényszék elutasította a fellebbezők negyedik érvét, amely Abdelmouine azon érdekével volt kapcsolatban, hogy megőrizze az FCB „*sociója*” minőségében őt megillető különböző jogait.

65 Márpedig, amint az a Bíróság előtt előadott, a jelen ítélet 41–48. pontjában összefoglalt érvelésükből kitűnik, a fellebbezők nem vitatják a harmadik érvüknek mint elfogadhatatlannak a Törvényszék általi elutasítását. E tekintetben ugyanis arra szorítkoznak, hogy fellebbezésükben a PBL-hez hasonló jogalanyok és Abdelmouine-hoz hasonló „*sociók*” jogait és kötelezettségeit érintő ténybeli és jogi megfontolásokat ismertessenek, mivel szerintük ezen érdemi megfontolások alátámasztják, hogy a vitatott határozat tárgyát képező panasszal érintett feltételezett támogatás nyújtása az érdekeiket és a helyzetüket érintheti. Következésképpen e harmadik érv mint elfogadhatatlan elutasítását véglegesnek kell tekinteni.

66 Ami a megtámadott ítélet azon indokolását illeti, amelyben a Törvényszék az első, második és negyedik érvük megalapozottságáról határozott, emlékeztetni kell egyrészt arra, hogy – amint az a jelen ítélet 28. pontjából kitűnik – fellebbezés keretében elfogadhatatlan a fellebbezők azon kérelme, amely a Bíróságtól a tények és bizonyítékok értékelését kéri, valamint e tények és bizonyítékok Törvényszék általi értékelését kétségbe vonja, kivéve ha azok elferdítésére hivatkozik.

67 A jelen ügyben a fellebbezők első érvét illetően ebből az következik, hogy a keresetük alátámasztására előterjesztett bizonyítékok elferdítésére nem hivatkozó fellebbezők vitatása elfogadhatatlan a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 29–31. pontjában tett azon értékelései tekintetében, amelyek szerint az e pontokban hivatkozott bizonyítékok nem igazolják, hogy az FCB Abdelmouine-hez hasonló „*sociójának*” megállapítható a pénzügyi felelőssége e klub veszteségei esetén, és ennek alapján közvetlen vagyoni érdeke fűződik e klub pénzügyi helyzetének megóvásához. Ugyanezen okból elfogadhatatlan a fellebbezők azon kérelme is, hogy a Bíróság az FCB alapszabályának egyes rendelkezéseihez hasonló egyéb bizonyítékokat is értékeljen, amelyekből szerintük e klub „*sociójait*” megillető egyéb közvetlen nem vagyoni, vagyoni vagy gazdasági érdekek fennállása következik.

68 Másrészt, amint a Törvényszék megállapította és értékelte a tényállást, valamint az elé terjesztett bizonyítékokat, a fellebbező a fellebbezés keretében vitathatja az e bíróság által elfogadott tények jogi minősítését és az abból levont jogi következtetéseket (1998. december 17-i Baustahlgewebe kontra Bizottság ítélet, C-185/95 P, EU:C:1998:608, 23. pont; 2011. október 27-i Ausztria kontra Scheucher-Fleisch és társai ítélet, C-47/10 P, EU:C:2011:698, 57. pont).

69 A jelen ügyben a fellebbezők második érvét illetően meg kell állapítani, hogy a fellebbezők hivatkozásával ellentétben a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 32–34. pontjában lényegében úgy ítélte meg, hogy valamely sport, mint a labdarúgás és értékeinek védelmére vonatkozó közérdekre valamely Abdelmouine-hez hasonló természetes személy nem hivatkozhat érvényesen annak igazolása érdekében, hogy „érdekelt félnek” minősül.

70 Ugyanis, amint az a 2015/1589 rendelet 1. cikke h) pontjának egyértelmű megfogalmazásából, valamint a Bíróságnak a jelen ítélet 58. és 60. pontjában hivatkozott állandó ítélkezési gyakorlatából következik, e személyt e rendelkezés értelmében kizárólag akkor és annyiban kell „érdekelt félnek” minősíteni, ha és amennyiben valamely támogatás nyújtása az „ő”, vagyis a saját személyével összefüggő érdekeit érintheti szemben más személyek érdekeivel és még inkább közérdekekkel. Így kizárólag akkor és annyiban ismerték el, hogy bizonyos jogi személyek csoportérdekeket vagy közérdeket hivatkozhatnak e minőség elismerése érdekében, ahogyan az a Bíróságnak a jelen ítélet 61. pontjában említett ítélkezési gyakorlatából következik, ha és amennyiben bizonyos támogatások nyújtása ezek tevékenységi köreként védett, és következésképpen e jogi személyek személyes érdekeivel egybeeső csoportérdekeket és közérdeket érinthetett.

71 Ami végül a fellebbezők negyedik érvét illeti, a fellebbezők ezzel szemben helytállóan hivatkoznak arra, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontját, és a megtámadott ítélet 44. és 45. pontjában tévesen minősítette jogilag a tényeket, lényegében azt megállapítva, hogy valamely személynek, annak igazolásához, hogy a támogatás nyújtása az érdekeit érintheti, és hogy következésképpen „érdekelt félnek” minősül, bizonyítania kell, hogy e támogatás nyújtásának közvetlen hatása van az érdekeire, továbbá annak megállapításával, hogy a felperesek nem szolgáltattak erre bizonyítékot, mivel az Abdelmouine által benyújtott panasz tárgyát képező támogatás nyújtásának az ő érdekeire gyakorolt közvetett következményeinek bemutatására szorítkoztak.

72 Amint ugyanis a Bíróságnak a jelen ítélet 62. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatából következik, egyszerre szükséges és elegendő, hogy az a személy, aki „érdekelt fél” jogállást kíván szerezni, a jogilag megkövetelt módon igazolja, hogy a panaszában foglalt támogatás nyújtása konkrét hatással van, vagy legalábbis konkrét hatást gyakorolhat az érdekeire, kimutatva mind magát a tényleges vagy potenciális hatást, mind pedig ennek az e támogatás nyújtásával fennálló okozati összefüggését. Márpedig e bizonyítás történhet többek között annak a konkrét hatásnak a bizonyításával, amellyel az említett támogatás közvetlenül vagy közvetve jár vagy járhat olyan összefüggő eseménysorozat következtében, mely már megvalósult, vagy amely majd kellően előrelátható és bizonyos módon fog megvalósulni.

73 Mindazonáltal e téves jogalkalmazás nem eredményezheti a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését, mivel a Törvényszék ezzel párhuzamosan ezen ítélet 45. pontjában úgy ítélte meg, hogy a fellebbezők által hivatkozott bizonyítékok ezenkívül bizonytalan jellegűek, és így nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy az Abdelmouine által benyújtott panasz tárgyát képező feltételezett támogatás nyújtása konkrét hatással van ennek az érdekeire, amelyek olyan megállapítások, amelyekkel a jelen ítélet előző pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel nem alkalmazta tévesen a jogot, és amelyeket – amint az ezen ítélet 28. és 66. pontjából következik – fellebbezés keretében nem lehet vitatni.

74 Ennélfogva a harmadik jogalapot el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

A felek érvei

75 A megtámadott ítélet 48–53. pontjára vonatkozó jogalapjukban a fellebbezők azt vitatják, hogy a Törvényszék elutasította a 2015/1589 rendelet 1. cikke h) pontjának megsértésére alapított megsemmisítésre vonatkozó jogalapjuk második részét.

76 Lényegében azt kifogásolják, hogy a Törvényszék elutasította ezt a részt azzal az indokkal, hogy az hatástalan, mivel a vitatott határozat egyik „járulékos” aspektusára vonatkozott, következésképpen nem vizsgálta meg érdemben azon részletes érvelésüket, amely szerint azok a személyek, akik – mint Abdelmouine – egy nonprofit egyesületi modellt választó hivatásos labdarúgóklub igen sajátos „*sociójának*” minősülnek, az FCB-hez hasonlóan nincsenek egy társaság részvényeseivel összehasonlítható helyzetben, és ezért nem lehet őket – az ilyen helyzettel analóg módon – olyannak tekinteni, mint akiknek az érdekeit nem érintheti az olyan támogatás nyújtása, mint amelyet a jelen ügyben a PSG-nek ítéltek oda.

77 A Bizottság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék helyesen állapította meg a fellebbezők megsemmisítési jogalapja második részének hatástalan jellegét, és hogy következésképpen nem kifogásolható, hogy e bíróság e részt érdemben nem vizsgálta meg.

A Bíróság álláspontja

78 Elöljáróban meg kell jegyezni, hogy a Törvényszéknek a jelen ítélet 67., 69. és 73. pontjában foglalt ténybeli megállapításai, valamint az e bíróság által ebből, a fellebbezők megsemmisítésre vonatkozó, a 2015/1589 rendelet 1. cikke h) pontjának megsértésére alapított jogalapja első részének megalapozatlanságát illetően levont jogkövetkezmények önmagukban elegendőek a megtámadott ítélet megalapozásához annyiban, amennyiben ez a fellebbezők által benyújtott keresetet mint megalapozatlant elutasította.

79 E ténybeli és jogi megfontolások ugyanis igazolják annak megállapítását, hogy Abdelmouine nem tekinthető a 2015/1589 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett „érdekelt félnek”, mivel a felperesek nem bizonyították kellő bizonyossággal, hogy a panaszában foglalt támogatás érintheti azokat az érdekeket, amelyek az FCB „*sociója*” minőségében őt megillethetik. Ezenkívül az említett megfontolásokat nem kérdőjelezhetik meg azok a különböző és önálló megfontolások, amelyeket a Törvényszék és őt megelőzően a Bizottság állapított meg az Abdelmouine-hez hasonló „*socio*” helyzete és valamely társaság részvényeseinek helyzete közötti esetleges analógia vagy analógia hiányára vonatkozóan.

80 Következésképpen a negyedik jogalap a megtámadott ítélet indokolásának olyan elemeire vonatkozik, amelyek – még téves jogalkalmazás feltételezése esetén is – mellékesek, amint arra a főtanácsnok az indítványának 96. pontjában lényegében rámutatott.

81 Ennélfogva e negyedik jogalapot mint hatástalant el kell utasítani.

Az ötödik jogalapról

A felek érvei

82 A megtámadott ítélet 54–57. pontjára vonatkozó ötödik jogalapjukban a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék azzal az indokkal utasította el az általuk a tárgyalás napján e bíróság eljárási szabályzata 85. cikkének (3) bekezdése alapján elé terjesztett bizonyítékokat, hogy e bizonyítékok, még ha elfogadhatók is, semmiképpen sem voltak relevánsak.

83 E tekintetben megjegyzik egyrészt, hogy e bizonyítékok relevanciáját bizonyítja az a tény, hogy e bizonyítékok e tárgyalás során élénk tanácskozás tárgyát képezték.

84 Másrészt magának az említett bizonyítékok vizsgálatából is kitűnik, hogy azok relevánsak voltak, különösen a fellebbezők által a Törvényszékhez benyújtott kereset elfogadhatóságát és megalapozottságát illetően. Azt bizonyítják ugyanis, hogy amikor a Bizottság elfogadta a vitatott határozatot, tudomása volt arról, hogy a PBL kellő időben csatlakozott az Abdelmouine által benyújtott panaszhoz. Ezenkívül bizonyítják azt a konkrét hatást, amelyet az Abdelmouine által bejelentett állami támogatás gyakorolhatott az FCB jogi, gazdasági, pénzügyi és versenyhelyzetére, valamint azt, ahogyan e támogatás Abdelmouine érdekeit érinthette.

85 A Bizottság vitatta ezen érvelés elfogadhatóságát és megalapozottságát.

A Bíróság álláspontja

86 Meg kell állapítani, hogy a jelen jogalap – az első jogalap első részéhez hasonlóan, amelynek tartalmát egyébként részben megismétli – a fellebbezők által benyújtott egyes bizonyítékok relevanciájának a Törvényszék által végzett értékelésére vonatkozik.

87 Mint ilyet, e jogalapot a jelen ítélet 28–31. pontjában kifejtettekhez hasonló indokok miatt mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A hatodik jogalapról

A felek érvei

88 Hatodik jogalapjuk keretében a fellebbezők lényegében először is arra hivatkoznak, hogy a keresetük előkészítésében részt vevő egyik személy a Törvényszék azon tagjának állományához tartozott, aki a megtámadott ítélet alapjául szolgáló ügyben az előadó bírói feladatot látta el ezen ítélet kihirdetése előtt vagy közvetlenül az után.

89 Másodszor azt állítják, hogy ezt a helyzetet úgy kell tekinteni, mint amely abszolút összeférhetetlenségnek minősül, és amely az említett ítéletet megelőző eljárás jogellenességét vonja maga után.

90 A Bizottság vitatta ezen érvelés elfogadhatóságát és megalapozottságát.

A Bíróság álláspontja

91 Az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 58. cikkének első bekezdése és a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt részeit, valamint a kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket, ellenkező esetben a fellebbezés vagy az érintett jogalap elfogadhatatlannak minősül (2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 46. pont; 2016. július 20-i Staelen kontra ombudsman végzés, C-338/15 P, EU:C:2016:599, 15. pont).

92 Nem felel meg e követelményeknek, és elfogadhatatlannak kell így nyilvánítani azt a jogalapot, amelynek a tartalma nem kellően egyértelmű és pontos ahhoz, hogy a Bíróság elvégezhesse a jogszerűség vizsgálatát, többek között azért, mert a jogalapot alátámasztó alapvető elemek nem tűnnek ki elég egyértelműen és pontosan a fellebbezésből (lásd ebben az értelemben: 2014. július 10-i Telefónica és Telefónica de España kontra Bizottság ítélet, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 30. pont; 2016. július 20-i Staelen kontra európai ombudsman végzés, C-338/15 P, EU:C:2016:599, 16. pont).

93 Márpedig a jelen ügyben a jogalap nyilvánvalóan nem felel meg az említett követelményeknek.

94 Az e jogalap alapjául szolgáló alapvető ténybeli elemeket illetően ugyanis a fellebbezés mindössze annak megállapítására szorítkozik homályosan és mindenféle bizonyíték nélkül, hogy „úgy tűnik, hogy a kereset előkészítésében részt vevő egyik személy a megtámadott ítélet kihirdetése előtt vagy közvetlenül azután [a Törvényszék előadó bíróként eljáró tagjának] állományához tartozott”.

95 Ezáltal a fellebbezés nem pontosítja, és még kevésbé bizonyítja az érintett személy kilétét, valamint azt sem, hogy e személy milyen címen és milyen mértékben vett részt a kereset előkészítésében, amely információk azonban észszerűen olyannak tekinthetők, hogy azon ügyvéd rendelkezésére állnak, aki ezt a keresetet benyújtotta, tehát előzetesen előkészítette, és aki aztán a fellebbezőket képviseli a Bíróság előtt. Ami azt az állítást illeti, amely szerint e személy a megtámadott ítélet „kihirdetése előtt vagy közvetlenül az után” az előadó bíró állományához tartozott, maga is nagyon homályos jellegű.

96 E körülmények között a fellebbezők – az állított ténybeli helyzet egyértelmű és pontos értelmezését lehetővé tevő bármilyen információ, valamint az annak valóságtartalmának megállapítását lehetővé tevő minden bizonyíték hiányában – nem hozzák a Bíróságot abba a helyzetbe, hogy e tekintetben bármilyen felülvizsgálatot gyakoroljon, és még kevésbé, hogy állást foglaljon az azokból levonandó esetleges jogkövetkezményekről, pedig amennyiben állításaik beigazolódnának, megkerülhetetlen és komoly jogi kérdéseket felvető ténybeli helyzet fennállását támasztanák alá.

97 Ennélfogva a hatodik jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A költségekről

98 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

99 A jelen ügyben mivel a felperesek pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság a Penya Barça Lyon: Plus que des supporters-t (PBL) és Issam Abdelmouine-t kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások